ปาฏิหาริย์

พลตรีหญิงจินตนา อัตนวานิช

P19016

ดิฉันรู้จักหลวงพ่อจรัญ จากการไปทำบุญที่วัดชลประทานรังสฤษฎ์ เมื่อมีเวลาก็จะเดินดูหนังสือที่วัดมีขาย ได้พบหนังสือกฎแห่งกรรม เปิดอ่านดูคร่าว ๆ ก็สนใจ แต่ยังไม่ได้คิดที่จะไปที่วัดอัมพวัน หลังจากนั้นได้สักอาทิตย์เปิดโทรทัศน์พบรายการพระเทศน์ ฟังดูว่าพระองค์นี้เทศน์ได้น่าฟัง แต่ก็ยังไม่ทราบชื่อจนตัววิ่งขึ้น จึงทราบว่าท่านคือหลวงพ่อจรัญ ฐิตธมฺโม นึกไปถึงหนังสือทันที ตื่นเต้นมากว่าได้พบท่านแล้ว เกิดศรัทธาอย่างแรงกล้าที่จะไปกราบตัวจริงให้ได้ แต่ขัดข้องตรงที่ไม่ทราบว่าวัดตั้งอยู่ที่ใด จึงกลับไปวัดชลประทานฯ ซื้อหนังสือกฎแห่งกรรม เพราะจำได้ว่าเขาพิมพ์แผ่นที่ทางไปวัดไว้ด้านหลัง ในขณะนั้นประมาณปี ๒๕๓๕

เมื่อวันเดินทางมาถึงวัด รู้สึกทึ่ง วัดนี้สะอาด สงบ แม้จะมีผู้คนมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีห้องน้ำสร้างไว้เป็นแถว เป็นที่ปลดทุกข์ทางกายได้เต็มที่ ส่วนทุกข์ทางใจนั้นก็ทราบว่าท่านจัดที่ไว้ให้มาปฏิบัติธรรม โดยมีอาหารและที่อยู่ให้พร้อมและไม่มีค่าใช้จ่ายใด ๆ หากท่านมาปฏิบัติ เพียงแต่ให้อยู่ในกฎระเบียบที่กำหนดไว้ เพื่อคนหมู่มากจะได้อยู่ร่วมกันโดยสันติ และจากนั้นได้มีโอกาสกราบหลวงพ่อซึ่งลงมารับแขกตอนบ่าย ๒ โมง หลังจากวันนั้นดิฉันได้มากราบหลวงพ่ออีกหลายครั้ง

ในปี ๒๕๓๙ วันที่ ๖-๑๒ สิงหาคม ดิฉันได้ไปปฏิบัติธรรมกับคณะของกองทัพบก ซึ่งกล่าวโดยทั่วไปไม่ได้หวังว่าจะต้องบรรลุหรือ “เห็น” อะไรเลย ต้องการ

เพียงให้รู้ว่าเราสามารถปฏิบัติได้หรือไม่ อีกทั้งในขณะนั้นดิฉันยังมีอาการของโรครูมาตอยด์ นั่งงอเข่าไม่สะดวก แต่ก็ยังปฏิบัติได้แม้ไม่เต็มร้อย มีบางท่านแย้งว่าทำที่บ้านก็ได้ ไม่เห็นไปที่วัดเลย ก็จริงอยู่ แต่ถ้าท่านได้มาพบครูบาอาจารย์มีผู้แนะนำสั่งสอนแนะแนวทางการเจริญวิปัสสนาที่ถูกต้องก็น่าจะดีกว่า การที่ได้มาเห็นวัตรปฏิบัติของหลวงพ่อก็จะยิ่งรู้สึกศรัทธาในความเสียสละเวลา พร่ำสอนทั้งคุณธรรมและจริยธรรม โดยท่านเองก็ปฏิบัติอย่างที่สอน ข้อที่เห็นเด่นชัด คือ **"กินน้อย นอนน้อย พูดน้อย"** ที่ดิฉันจะบันทึกไว้ให้ปรากฏครั้งนี้คือการรู้วาระจิตของหลวงพ่อ

ในวันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ ดิฉันและสามีพาลูกชายและน้องสาวไปกราบหลวงพ่อ โดยคืนก่อนที่จะไป ขณะสวดมนต์ได้อธิษฐานจิตว่าขอให้ได้พบท่าน ปรากฏว่าเป็นเรื่องที่แปลกมากคือ ดิฉันไปวัดหลายครั้ง ไม่เคยมีใครมาถามว่ามาทำไมหรืออย่างไร แต่ปรากฏว่าครั้งนี้เมื่อเดินผ่านร้านหนังสือของวัด จู่ ๆ คนขายก็บอำ "หลวงพ่ออยู่หอฉัน" เมื่อดิฉันกับพวกแวะกราบพระในกุฏิ ท่านพระอาจารย์ที่ดูแลก็บอกอีกว่า "หลวงพ่ออยู่หอฉัน" ผ่านคนขายลอตเตอรี่ก็บอกอีกว่า "หลวงพ่ออยู่หอฉัน" ทั้งหลายทั้งปวงนี้ดิฉันไม่ได้ถามเลย ทำไมท่านเหล่านี้จึงบอกให้ทราบ เหมือนบอกทางให้โดยตลอด ตามปกติดิฉันจะรอ ไม่ขึ้นไปรบกวนบนหอฉัน แต่ครั้งนี้มีความรู้สึกว่าหลวงพ่อคงให้ขึ้นไป จึงไต่บันไดขึ้นไป ได้ที่นั่งตรงประตูทางเข้า เพราะคนเต็มไปหมดด้วยว่าเป็นวันเกิดของท่านผู้ว่าฯ และนายห้างทองเซี่ยงไฮ้ (หากจำไม่ผิด)

หลวงพ่อเพิ่งฉันเสร็จ ดูท่านผ่องใส อิ่มเอิบ งดงามมาก ท่านหันมามองจ้องดิฉันกราบท่านแล้วคิดอยู่ในใจว่า "หนูมาแล้วท่านจะกรุณาเทศน์สั่งสอนลูกหลานสักนิด จักเป็นพระคุณยิ่ง"

สักครู่มีการถวายสังฆทานจากเจ้าของร้านทองและจากบุคคลอื่น ๆ รวมทั้งกายถวายปัจจัยและเครื่องไทยทาน ท่านก็เริ่มให้พร

"ขออนุโมทนาท่านผู้ว่าฯ ร้านทองเซี่ยงไฮ้ ที่มีชื่อเสียงไปไกลถึงต่างประเทศ วันนี้เป็นวันคล้ายวันเกิดท่าน วันเกิดที่จริงต้องคิดถึงแม่ ผู้ทนทุกข์ทรมานอุ้มท้องเลี้ยงดูมาจนเติบใหญ่ ต้องทำให้พ่อแม่ชื่นใจ หมั่นศึกษาหาความรู้ (ตอนนี้ท่านหันมาทางกลุ่มดิฉัน) **นกไม่มีขน คนไม่มีความรู้** มันเลว มันจะบินไปได้อย่างไร ไม่มีเครื่องพยุง หากินไม่ได้ อยู่ในสังคมได้อย่างไร คนขี้เกียจไม่มีวันเจริญ คนต้องขยัน อยู่บ้านท่านอย่าดูดาย คนเป็นเศรษฐีต้องขยัน คนขี้เกียจเป็นที่รังเกียจไม่มีใครอยากมอง ใครเขาจะรับเข้าทำงาน ฝรั่งมันไม่เอาหรอก หลวงพ่อมีลูกศิษย์เป็นนายดาบตำรวจ ส่งให้เรียน ตรี โท เอก ถ้าไม่ได้เลื่อนยศก็ให้ลาออก เดี๋ยวนี้จบแล้ว หลวงพ่อชอบให้คนเรียนหนังสือมีความรู้ติดตัว นกไม่มีขน คนไม่มีความรู้ มันต้องอาศัยเขากิน ทำอะไรไม่ได้ ฯลฯ ท่านเทศน์ไปจะหันมามองทางกลุ่มดิฉันเหมือนกับว่าจงใจเทศน์ให้ฟัง ทั้ง ๆ ที่เป็นวันคล้ายวันเกิดของท่านผู้ว่าฯ และเจ้าของร้านทอง

มีเหตุการณ์นี้ขึ้นได้ คงเป็นเพราะดิฉันและสามีสวดพาหุงมหากาทุกวัน จึงมีจิตเปิดถึงท่านได้โดยง่าย แม้ในเรื่องปาฏิหาริย์สามอย่าง คือ

- **อิทธิปาฏิหาริย์** การแสดงฤทธิ์ เป็นผู้วิเศษ
- **อาเทศนาปาฏิหาริย์** การทายใจรู้ความคิดผู้อื่นได้
- **อนุศาสนีปาฏิหาริย์** คำสอนที่แสดงความจริงให้ผู้ฟังสามารถนำไปประพฤติปฏิบัติตามได้ผลจริงเป็นอัศจรรย์ เกิดปัญญา

ในสามอย่างนี้ที่พระพุทธเจ้าทรงยกย่องสรรเสริญคือ ข้อสุดท้าย แต่ **อิทธิปาฏิหาริย์** ที่มีผู้อื่นได้ประสบ (ถึงแม้ว่าหลวงพ่อไม่ได้เจตนาแสดงให้เห็น แต่

ผู้อื่นอาจจะเห็นได้เอง หรือคิดได้เอง) และมีเล่าไว้ในหนังสือกฎแห่งกรรมตั้งแต่เล่ม ๑ จนถึงปัจจุบัน และแม้แต่ อาเทศปาฏิหาริย์ ที่ดิฉันคิดเอาเองตามที่เล่ามาข้างต้นที่ได้ประสบกับตัวเองนั้น น่าจะถือเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งในการเผยแพร่ศาสนา เหมือนการนำเข้าสู่บทเรียน เป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดความสงสัยหรือเป็นสิ่งเร้าให้เกิดความสนใจในอันที่จะแสวงหาความรู้ในการปฏิบัติธรรม ให้รู้แจ้งเห็นจริงด้วยตนเองตามคำเทศนาสั่งสอนของหลวงพ่อ แต่จะได้ผลเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับพื้นฐานของแต่ละบุคคลนั้น คือ หลวงพ่อได้ใช้ **อนุศาสนีปาฏิหาริย์** ในขั้นสุดท้าย ที่ดิฉันรู้จักและได้รับรู้คือ มีผู้หนึ่งที่กินเหล้าและสำมะเลเทเมามาตลอด เมื่อได้เข้าอบรม ๗ วัน ชีวิตเขาเปลี่ยนเป็นคนละคน เลิกเหล้า ครอบครัวกลับมามีความสุข ลูกหนี้น้ำเงินมาคืน สิ่งดี ๆ เข้ามาในชีวิตของเขาอย่างต่อเนื่องเพราะเขาเกิดปัญญา เป็นความอัศจรรย์จากคำสอนของหลวงพ่อโดยแท้...